

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szántay Ügyvédi Iroda (**jogi képviselő címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek,
a dr. Kontár Csaba jogtanácsos által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen, kártérítés iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2018. február 1. napján kelt, 74.G.42.290/2017/23. számú ítélete ellen, az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán, a 2018. október 10. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A feljegyzett másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokon eljáró bíróság a 23. sorszám alatti ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.360.506 forintot, és ezen összegnek 2016. augusztus 16. napjától a kifizetésig terjedő időre eső, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő összegű éves kamatát, valamint 538.522 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint: 2013. december 4. napján adásvételi szerződés jött létre a felperes mint vevő és a perben nem álló ... **Nyrt.** mint eladó között, amelynek tárgya 56.390.000 forint névértékű, névre szóló, ... megnevezésű pénzügyi eszköz volt. Az eladás árfolyama 116,406262%/alapcímletben került megállapításra, mindösszesen 65.641.491 forintban meghatározva a vételárat. A hozam 7,75%, a felhalmozott kamat 8,6885%, a nettó árfolyam 10.771,7762 forint/alapcímlet. Ugyanazon nap, ugyanazon felek között további adásvételi szerződés kötött a ... megnevezésű diszkont kötvény vonatkozásában, amelynek névértéke 2.150.000 forint volt és amelyet 1.996.566 forintért vásárolt meg a felperes. A felperes ezt követően további kötvényeket is vásárolt a fenti két kötvényre történt kifizetések összegéből az alábbiak szerint. A ... kötvényre 2014. február 7. napján a felperes számláján jóváírásra került 5.904.033 forint, amelyből a felperes javára 2014. február 10. napján a ... elnevezésű diszkont kötvényt vásárolták, amely kötvény 2014. május 21. napján lejárt, és a felperes számláján jóváírásra került összegből 2015. május 22. napján a ... elnevezésű kötvény megvásárlása történt meg. A ... nevű kötvény után további 5.639.000 forint összegű kamat került jóváírásra a felperesi számlán 2015. február 7-én, amely összegből a ... nevű kötvény került megvásárlásra 5.641.479 forintért. A 2014. november 26. napján

lejárt ... nevű kötvény kapcsán jóváírt 2.150.000 forint összegből a felperes ugyanaznap a ... kötvényt vásárolta meg.

A ... **Nyrt.** - névváltozás után - 2015. április 22-től felszámolás alá került. A felperes kárrendezési kérelmet nyújtott be az alpereshez, amely kárrendezési kérelemre az alperes a ... **Zrt.** „f.a.” adatszolgáltatása alapján olyan tájékoztatást adott, amelynek értelmében a befizetett vételár maximumát, 30.000.000 forintot tekintve a nettó hozamok kapcsán eszközölhető levonás 11.818.531 forint, ekként a hozamokkal csökkentett vételár 18.181.469 forint, amelyből a 3.000.000 forint feletti rész 11%-át levonva további 1.669.962 forint összegű levonás eszközölhető. Leszámítva továbbá a ... kártalanítás 6.004.200 forint összegét a kárrendezésként kifizethető ellenérték 10.507.307 forint. A felperes a számítást kifogásolta, amely kifogása azonban eredményre nem vezetett, és az alperes a kárrendezés során az általa számított 10.507.307 forintot fizette meg a felperes számára.

A felperes pontosított keresetében kérte az alperest 4.360.506 forint, valamint ennek 2016. augusztus 16. napjától a kifizetésig terjedő időre, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű éves kamat és perköltség megfizetésére kötelezni. A kereseti kérelem alapjaként hivatkozott a korábbi kötvényvásárlásaira, és hivatkozott a ... megnevezésű pénzügyi eszköz vásárlása során az eladási árfolyamban felhalmozott kamatmérték figyelembevételének szükségességére, amely 4.899.445 forintot tesz ki. Állította, hogy ezen összeg hozamnak nem tekinthető a kárrendezési eljárás, illetőleg az ott szükséges számítás során. Ezzel kapcsolatosan pedig hivatkozott a 2015. évi CCXIV. törvény (Kárrendezési törvény) 4. § 3. pontjának a) pontjában foglalt definícióra, amely definíció 2016. június 24. napjától kezdődő hatállyal módosításra került. Előadta, hogy a módosító 2016. évi LXXXVII. törvény (Mód. tv.) kimondja, hogy a módosítással megállapított rendelkezéseket a folyamatban lévő kárrendezésre is alkalmazni kell. A hozam ekként módosult fogalommeghatározása kapcsán arra hivatkozott, hogy jövedelemként az általa megvásárolt kamatmérték nem vehető figyelembe. A hozam módosult fogalma alapján a nettó hozamok címén megtehető levonás 6.919.087 forint, az így számított csökkentett vételár 23.080.913 forint, a 3.000.000 forint feletti rész 11%-a 2.208.900 forint. Ezt, valamint a ... kártalanítás 6.004.200 forint összegét levonva a kárrendezésként kifizetendő ellenérték 14.867.813 forint, amely 4.360.506 forinttal elmarad a megfizetett kártalanítástól. Előadta, hogy amennyiben a ... **Zrt.** „f.a.” a hozam tekintetében nem a jogszabály-módosításnak megfelelő definíció alapján adott adatokat, az alperes erre eredményesen nem hivatkozhat.

Az alperes kérte a kereseti követelés elutasítását és a felperes perköltségében történő marasztalását. Hivatkozott arra, hogy a jogszabályoknak megfelelően járt el, illetőleg a számítása során szükséges adatokat a ... **Zrt.** „f.a.”-tól kérte be. A hozamszámítás ellenőrzése nem feladata, és nem is vitathatja a ... **Zrt.** „f.a.” hozamszámításának helyességét. Kiemelte, hogy a számításánál irányadó, hogy a felszámolás kezdő időpontjában mennyi volt az ügyfél számláján az egyenleg, illetőleg a hozam összegét kellett figyelembe venni az adatszolgáltatásra támaszkodva. Utalt arra, hogy a számítása jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő és számszakilag is helytálló. A teljes portfólió összege veendő figyelembe, nem pedig az egyes kötvényekhez kötődően kellett külön elszámolást tennie. A cél az volt, hogy olyan helyzetbe kellett hozni a kérelmezőt, mintha a vételárat nem fizette volna meg. Utalt arra, hogy a kötvénynél akkor realizálódik a jövedelem, ha eladásra kerül, vagy pedig a lejárat időpontjában látható, hogy mennyi a jövedelem. Mindaddig pedig a számlán jóváírt kamat minősül hozamnak. Az pedig a felperes által sem vitatott, hogy ezen kötvényhez kötődően 5.904.033 forint kamat került jóváírásra. A kötvény nem került eladásra; a lejárat időpontja pedig 2018. február 7.

Az ítélet indokolása felhívta a Kárrendezési törvénynek a törvény hatályára, illetőleg a kárrendezésre jogosult személyére vonatkozó megállapításait. Idézte a Kárrendezési törvény 16. § (3) és (4) bekezdéseiben foglaltakat a követelések ellenértékének meghatározása kapcsán irányadó számítás tekintetében. Megállapította, hogy a felperes a Kárrendezési törvény erejénél fogva a

kárrendezésre jogosulttá vált, illetőleg a kárérték megfizetése az alperes feladata. Az elsőfokú bíróság a Kárrendezési törvény 2016. június 24-e előtt hatályos 4. § 3. pontjának a) pontját a Mód. tv. által megállapított definícióval szembeállítva megállapította, hogy a hozam fogalma módosult, és a Mód. tv. által kiegészített Kárrendezési törvény 21/A. §-a kifejezetten megállapítja, hogy a Mód. tv. rendelkezéseit a folyamatban lévő kárrendezésre is alkalmazni kell, az alperes pedig a módosító törvény hatálybalépését követő 30 napon belül az ellenértéket ismételten köteles megállapítani. Rögzítette, hogy e módosítások 2016. június 24-től léptek hatályba, és a perrel érintett kárrendezési eljárás a módosítások hatálybalépéséig nem zárult le. A felperes által irányadónak tekintett elszámolási mód értelmében a ... elnevezésű kötvény eladási árfolyamában a 4.899.445 forint kamat is benne foglaltatott, ellentétben az alperesi számítási módszerrel. A Kárrendezési törvény alkalmazandó 4. § 3. pont a) pontjának módosított definíciója szerint hozamszámításnál a kamat akként veendő figyelembe, hogy az értékpapírszámla-vezető által a kárrendezésre jogosultnak ténylegesen jóváírt kamat összegéből a kárrendezésre jogosult által ténylegesen elért jövedelem minősül hozamnak. A 2014. február 7-én jóváírt kamatból a felperes számára a ... számú kötvényre a vételkor általa megvásárolt kamatot a hozamszámításnál levonásba kell helyezni, mivel a vételkor azt kifizette, tehát nála nem jelentkezik ténylegesen elért jövedelemként.

Az elsőfokú bíróság idézte a Mód. tv.-nek a Kárrendezési törvény 4. § 3. pont a) pontjára vonatkozó előterjesztői kiegészített indokolását, amely szerint a hozam definíciójának módosítása azért vált szükségessé, mert annak részeként az értékpapírszámlán ténylegesen jóváírt kamat került meghatározásra, és ez bizonyos esetekben magasabb a befektető által elért jövedelemnél. A ... **Zrt.** által működtetett másodlagos piacon vásárolt kötvények esetén a vételárban a befektető az időarányos kamatot is megfizette, tehát az értékpapírszámlán jóváírt kamat ebben az esetben nem tekinthető teljes összegében a befektetésen elért hozamnak. Erre tekintettel a ... kötvény felperes által történt megvásárlásakor a megvásárolt kamatot nem lehet figyelembe venni hozamként, csak a 2014. február 7-én jóváírt kamat e feletti részét. Ekként a felperesi számítás helyálló annyiban, hogy nettó hozamként 6.919.087 forint veendő figyelembe, kárrendezésként pedig összesen 14.867.813 forint illeti meg a felperest. A már kifizetett 10.507.307 forint összegű kártalanításra figyelemmel a különbözet 4.360.506 forint, ami a felperes részére a továbbiakban megfizetendő kártalanítás. A késedelmi kamat esedékességének meghatározásakor az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a 2016. augusztus 15-i naptól történő pénzfelvételre, illetőleg arra, hogy ezt követő naptól fogva állhat fenn a késedelem.

Az ítélettel szemben az alperes fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesi kereset elutasítását.

Fellebbezésében előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Kárrendezési törvény hozamszámításra vonatkozó 4. § 3. pont a) pontjának rendelkezéseit, amikor a törvény indokolására hivatkozással a vételárban megjelenő kamat összegével a jóváírt kamatot csökkentve határozta meg a kárrendezési ellenérték számításánál figyelembe veendő hozamot. Az alperes hivatkozta a Kárrendezési törvény 16. § (3)-(6) bekezdésében foglaltakat, amelyek az ellenérték meghatározását szabályozzák. Hivatkozott arra, hogy a számításnál a teljes vételár figyelembe vételét írja elő a jogszabály, amely pedig az időarányos kamatot is tartalmazza. Ekként a jóváírt kamatok teljes egészében ténylegesen elért jövedelemnek minősülnek. Előadta, hogy 2013. december 4-én a kötvények vásárlásakor a felperes a ... megnevezésű kamatozó kötvény esetében 65.641.491 forint vételárat, míg a ... megnevezésű diszkont kötvény esetében 1.996.556 forint vételárat, mindösszesen 67.638.048 forintot fizetett meg. A felperes részéről további befizetés nem történt, hanem a további kötvényvásárlásra e megvásárolt kötvények hozamából került sor. Az elszámolásnál a felperes értékpapírszámlájának egyenlege veendő figyelembe, amely értékpapírok a ..., a ..., a ... és a ... kötvények, valamint a számlán 4.705 forint összeg. A kárrendezésre való jogosultságot és a fizetendő ellenértéket a ... **Zrt.** adatszolgáltatása alapján állapította meg. Az ezen adatszolgáltatás

alapján a fenti kötvényekre befizetett vételár 79.451.875 forint, amely azonban tartalmazza a hozamokat is, illetőleg tartalmazza a ... jelű kötvény után jóváírt kamatokat is, mivel a befizetett összesen 67.638.048 forinthez képest a kimutatás 11.813.827 forinttal magasabb összeget tartalmaz. Ez az összeg tartalmazza a ... jelű kamatozó kötvényre tekintettel jóváírt kamatokat 11.543.033 forint összegben, valamint a diszkont kötvények esetében a vételár és a névérték különbözetét 275.499 forint összegben. Mivel a Kárrendezési törvény a kárrendezési ellenérték meghatározásakor a ténylegesen befizetett vételárat veszi kiindulási alapul, a felszámolás kezdetekor meglévő kötvények esetében a jóváírt kamat teljes összege jövedelemnek tekinthető. Erre tekintettel az alperes helyesen számolt el, míg a felperesi számítás elfogadása esetén a felperes részére járó kárrendezés során nem a vételár, hanem annál magasabb összeg kerülne figyelembe vételre. Mivel a megfizetett ellenérték összege megfelel a Kárrendezési törvényben foglalt elszámolásnak, a felperes felé további fizetési kötelezettsége nem áll fenn.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, amelyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását helyes indokaira tekintettel.

Előadta, hogy nincs vita azon kiindulópontban, miszerint a kötvény értéke megfelel azon összegnek, amelyért megvásárolták. Hivatkozott azonban arra, hogy a kötvény fogalmát az alperes tévesen értelmezi, illetőleg nem veszi figyelembe az irányadó, 2016. június 24. napjától hatályos, de a folyamatban lévő kárrendezési eljárásokban alkalmazni rendelt módosításokat, így a hozam fogalmának megváltozott definícióját. Ismételten levezette az általa helyesnek tartott számítást, amelyben a nettó hozamok kategóriában 6.919.087 forint levonás tehető. Hivatkozott arra, hogy a kötvények össznévértéke volt 56.390.000 forint, de a ténylegesen elért jövedelem számításánál nem ezt az összeget kellett figyelembe venni, hanem a ténylegesen megfizetett 65.641.491 forint vételárat. A vételár, illetőleg a kötvények névértéke közötti különbözet az a kamat, amely a hozamoknak nem része, mivel nem minősül a felperes által ténylegesen elért jövedelemnek.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a 2013. december 4. napján a felperes és a ... **Nyrt.** között az 56.390.000 forint névértékű, ... megnevezésű kötvény vonatkozásában létrejött adásvételi szerződésben a 65.641.491 forint vételár 8,6885%-a felhalmozott kamatként 4.899.445 forintot tartalmazott.

A Fővárosi ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

Az indokok megismétlése nélkül, az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

A Kárrendezési törvény 16. § (3) bekezdése alapján a fizetendő ellenérték meghatározása szempontjából nem vitásan a kötvény vásárlása érdekében megfizetett összeget, de legfeljebb 30.000.000 forintot kell alapul venni. Ekként az alapul veendő összeg tartalmazza a kötvény megvételekor megfizetett kamatösszeget is azzal azonban, hogy ez a 30.000.000 forint értékhatár miatt csakis az ilyen összértéket meg nem haladó kötvényvásárlások esetére igaz. A teljes, kötvényvásárlásra fordított összeg alapul vétele ugyanakkor - az alperesi érveléssel ellentétben - nem jelenti egyúttal azt, hogy ehhez képest a jóváírt kamat teljes összege minősülne a levonandó jövedelemnek. A Kárrendezési törvény 16. § (4) bekezdése értelmében a fentiek szerint számított összegből levonandó a kötvényre jóváírt hozam. A hozam Kárrendezési törvény 4. § 3. pont a) pontjában meghatározott, a módosított formában figyelembe veendő fogalma pedig egyértelművé teszi, hogy ez nem a jóváírt kamatmérték automatikus levonását jelenti, hanem jövedelemként

csakis azon különbözet levonását, amelyre a kötvény tulajdonosa az általa a vételkor kifizetett kamatot meghaladóan szert tesz. A kötvény visszavásárlása hiányában pedig egyéb hozammérték nem számítható, ebből jövedelem nem keletkezik.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)-(4) bekezdése szerinti 100.000 forint + áfa összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége miatt feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2018. október 10.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Kolozs Balázs s.k.
előadó bíró

. Rápolti Barbara s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)